

Sø paa den ene Side og høje Jordbanter paa den anden Side, saa at der kun levnes en Plads mellem Stationsbygningen og disse Jordbanter af omtrent 25 Alen. Naar man er vant til at færdes paa Kjøbenhavns Gader, hvoraf de almindelige netop ere 25 Alen brede, vil man vistnok erkende, at dette er en overordentlig lille Plads foran en Stationsbygning, naar der kommer nogen Trafik. Men jeg siger: Lad være, at den nuværende Station, naar den faar den tilsigtede Udvidelse, den, det er Meningen, at den skal have, kan være nogenlunde brugelig for den Trafik, som der er, og som vil komme, naar Aalestrup—Viborg Banen aabnes, saa maa man dog ikke glemme, at man ikke skulde ved denne Lejlighed gøre sig skyldig i det Fejlgreb, som man desværre tidligere stundom har begaaet, det Fejlgreb nemlig: ved Ordningen af deslige Forhold kun at tage Hensyn til de øjeblikkelige og lige nær for Haanden liggende Forhold, men derimod ganske se bort fra, hvad Udviklingen i Tiden kan føre til. Man har affrækkende Eksempler. Jeg skal ikke nævne dem. Jeg skal blot henvise til, hvad der ligger saa overordentlig nært, at man for Øjeblikket bestæfter sig med det storartede Jærnbaneprojekt her ved Kjøbenhavn og de mange Millioner, som der her er Spørgsmaal om at maatte ofre for at faa en tilfredsstillende Ordning bragt til Veje. Disse mange Millioner skyldes jo formentlig deres Fremkomst til den Omstændighed, at man i sin Tid ikke har været tilstrækkelig forsynlig, da man ordnede Banegaardsforholdene her ved Kjøbenhavn. Nu tillader jeg mig at mene, at hvis den nuværende Station ved Viborg med den Udvidelse, som Regeringsprojektet foreslaar, skal gøre Tjeneste som Station, ogsaa naar flere Banelinier føjes ind i det nuværende Jærnbanelinje, vil den være aldeles ufyldstgørende. Jeg behøver ikke at henvise til, at der foreligger forskellige Forslag ogsaa i denne Samling, hvis Tante er den at drage, om jeg fort maa udtrykke mig saaledes, det nordøstlige Sjælland ned mod Viborg. Men det gør man sandelig ikke for Viborgs Skyld. Man vil ikke i og for sig kunne have saa særdeles stor Interesse i at faa Forbindelsen mellem det nordøstlige Sjælland og Viborg bragt i Stand. Det som ligger bagved, er naturligvis Ønsket om at tilvejebringe den kortest mulige Forbindelsesvej mellem det nordøstlige Sjælland og det sydvestlige Sjælland paa tværs over Sjællands Indland, altsaa over Viborg. Om nu den fulde Supplerings af disse Linier, som rimeligvis i en ikke fjern Tid

vil komme til at sætte Aalborg og Vendsyssel i mere eller mindre direkte Forbindelse med Viborg, om Fortættelsen deraf skal udgaa umiddelbart fra Viborg, eller om den skal udgaa fra et andet Punkt paa Banen Syd for Viborg, fra Rødkærshøj, om den skal gaa fra Tange til Silkeborg, eller direkte til Herning eller Moselund, derom skal jeg ikke udtale mig, derom har Udvalgets Flerthal overhovedet ikke villet udtale sig, disse Spørgsmaal ligge ikke for. Vi have i alt Fald ikke følt os kaldede til at foregribe Beparelsen heraf. Men at man maa regne med, ikke blot som en Mulighed, men som en Sandsynlighed, at Jærnbanelinjet vil blive udvidet og udvælet i en ikke ganske fjern Fremtid med Jærnbanelinier i den af mig antydede Retning, forekommer det mig, at alle maa erkende. Men for saa vidt der paa denne Maade tilvejebringes hvad man jo maa haabe og ønske en forøget Trafik overhovedet paa Jærnbanelinjerne ved Viborg, forekommer det mig, at saa maa man ogsaa let kunne blive enig om, at saa ville de Bankefælgende, som ere til Stede og fremdeles ville vedblive at være til Stede paa Viborg Station, hvor den nu ligger, selv naar den bliver udvidet, blive i høj Grad forøgede, og man vil, hvis man ikke benytter denne Lejlighed til at faa Viborg Station flyttet, om en ikke overordentlig lang Marerætte ganske sikkert komme til at fortryde, at man her har indrettet sig saa indtæbet mellem Søen og Bankerne, at man ganske mangler Plads til at røre sig. Det burde virkelig være et Hensyn, man tog ved Indretningen af alle Banestationer, at der var Plads til at udvide sig, for saa vidt der i Fremtiden maatte vise sig at være Trang dertil. Det er Hovedbetragtningen for Udvalgets Flerthal, at man mener, at Stationen bør lægges paa et Sted, hvor man som sagt har Plads til at røre sig og eventuelt udvide sig.

Det andet Moment, hvorpaa jeg vil henlede Opmærksomheden, er dette: Jeg har nævnt, at det var en Merudgift af lidt over 200,000 Kr., hvorefter det hele drejede sig, men i Virkeligheden er Merudgiften ikke saa stor, idet man bør gøre et Fradrag i denne Merudgift af Værdien af det Areal, som der vil komme til Disposition, naar Jærnbanelinjebygningerne flyttes. Det Areal, som der her er Tale om, udgør 7—8 Tdr. Land. At sætte en Pengeværdi paa dette Areal er naturligvis en vanskelig Sag. Jeg vil kun sige saa meget, at i sin Tid har det kostet omtrent 3,000 Kr. pr. Td. Land at erhverve, og det vil vel ikke være alt for sangvinst at